

τὰς προφυλάξεις, τὰς ληφθείσας ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκδρομῆς, καὶ εἰς τὴν ἔξαίρετον διασκευὴν τοῦ πλοίου, τὸ πλήρωμα διῆλθε τὸ δριμύτατον ψῆχος καὶ τὸ σκότος τῶν μακρῶν ἐκείνων νυκτῶν καρτερικῶς καὶ εὐθύμως. «Οταν δὲ ἄνεμος ἐκόπαζεν, οἱ τοῦ πλοίου ἐποίουν βιαιαῖς ἀστήσεις, μακρὰς ἐκδρομὰς, δι᾽ ὅν διετήρουν τὴν εὐεξίαν αὐτῶν καὶ εὐθύμιαν.» Εἴργαζοντο ξυλεῖαν ἐν τῷ τόρον, ἐποίουν μουσικὰς συμφωνίας, συνείρχοντο εἰς ἐπιστημονικᾶς δημηγύρεις περὶ τῶν ἀρκτικῶν ἐκδρομῶν, συνέλεγον δειγματα φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἀνεγνώσκον ἀπλήστως βιβλία.

Κατὰ τὸν μῆνα Μαΐου, τὸ στρῶμα τοῦ πάγου ἐλεπτύνθη, καὶ τὰ φρέσατα τοῦ ἀερίσμου, ἀτινάχνοιγον αἱ φῶκαι καὶ οἱ θαλάσσιοι ἵπποι (φωκότρυπαι), διηνούλυνον τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βέγας. Εὐθὺς δὲν ἀρχῇ ήτο ἐπικενδυνὸν νὰ πορεύωνται εἰς τὴν ξηρὰν διὰ τῶν πάγων· τέλος τῇ 18 Ιουλίου ἡ Βέγα ἐλευθερωθεῖσα ἐν τῶν ἐμποδίων, ἐπανέλαβε τὸν πλοῦν αὐτῆς πρὸς ἀνατολάς.

Τῇ 20 Ιουλίου, δηλαδὴ μετά δύο ἡμέρας, ἡ ἐνδοξός Βέγα, σημαιοστόλιτος, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, εἰσέπλεεν εἰς τὸν Βερίγγιον πορθμὸν, ἐν μέσῳ κρότου πυροβόλων καὶ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν, αἵτινες ἀφύπνισαν τὰς κοιμωμένας ἥχους τῶν ἐρημιῶν ἐκείνων.

«Εὐνότος καὶ συγγωρητέα εἶνε ἡ ὑπερηφάνεια ἡμῶν, λέγει ὁ περιφανῆς θαλασσοπόρος, δηρώντων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν κυανὴν καὶ κίτρινον σημαίαν τῆς Σουηδίας κυματίζουσαν ἐπὶ ἐκείνης τῆς θαλάσσης, ὅπου ὁ Παλαιὸς Κόσμος φανεται ὅτι τείνει τὴν χεῖρα εἰς τὸν Νέον».

Τῇ δευτέρᾳ Σεπτεμβρίου ἡ Βέγκα ἡγκυροβόλει ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Υοκοχάμπης, ἐξ ἣς ὁ Νορδενσκόλδ ἀπέστειλε τὸ ἔξης τηλεγράφημα τῷ βασιλεῖ τῆς Σουηδίας. «Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου μας» ἡ βορειοανατολικὴ διάθεσις εὑρέθη· νέος ὀλευστὸς ἀνεψιθοῦ· οὐδένα ἀπωλέσαμεν τοῦ πληρώματος, οὐδὲντος ἡσθένσεν, οὐδεδεμίᾳ ἀθαρίᾳ τοῦ πλοίου συνέθη.

Τῇ 14 Φεβρουαρίου 1880 ἡ Βέγκα ἀπεβίβαζεν εἰς Νεάπολιν τὸν καθηγητὴν Νορδενσκόλδ καὶ ἀπαν αὐτοῦ τὸ ἐπιτελεῖον ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιστημόνων, ὃν σύμπασα ἡ Εὐρώπη θὰ ἔσταση τὸν θρίαμβον.

Ίδον αἱ ἀληθεῖς κατακτήσεις τοῦ μέλλοντος. Τοῖς βαρβάροις λαοῖς οἱ κτηνῶδεις ἀγῶνες καὶ αἱματηροί, τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι τὰ εἰρηνικὰ ἔργα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἔργασίας!

[Globe]

Α. ΜΗΑΓΑΡΑΚΗΣ

Π. Ινδικὴ χερσόνησος κατοικεῖται ὑπὸ 240 ἑκατομ. ψυχῶν.

Ἐνῷματα καὶ σκέψεις ἡθικαὶ τοῦ δουκός

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

430.

Τὸ γῆρας τοῦ ἔρωτος, καθὼς τὸ τοῦ σώματος γῆρας, βίος εἶναι δύσνηρὸς, πᾶσαν ἀποκλείων ἥδονάν.

431.

Οὐδὲν τοσοῦτον διαστρέψει τὸ ἥθος τὸ ἀφελές, ὅσον ἡ πρὸς ἐπιδείξιν ἀρελεῖας πρόσπλαθεια.

432.

Οἱ προθύμως τὰ καλὰ ἔργα ἐπαινοῦντες ἀποδίδουσι κατά τινα τρόπον μέρος τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν εἰς ἔαυτούς.

433.

Τὸ ἀσφαλέστερον ὑδεῖγμα τῆς μεγάλης τοῦ ἀνθρώπου εὐφύτας εἶναι τὸ φθόνος ἀμέτοχος φύσις αὐτοῦ.

434.

Πρὸς τὰ φιλίας δειγματα τῶν ἀπατησάντων ἡμᾶς φίλων ἀδιαφορία πρέπειν πρὸς τὰς δυστυχίας ὅμως αὐτῶν ὀφείλεται συμπλέεια.

435.

Η τύχη καὶ ἡ ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου διάθεσις κυβερνῶσι τὸν κόσμον.

436.

Εὔκολώτερον διαγινώσκεται ὁ ἀνθρώπος ἐν γένει, ἡ δρισμένος τις ἀνθρώπος.

437.

Διὰ νὰ ἀποφέρῃ τις περὶ ἀνθρώπου κρίσιν, δὲν πρέπει νὰ ἀποθέλεψῃ εἰς τὰ μεγάλα αὐτοῦ προτερήματα, ἀλλ’ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χρήσεως αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τί θὰ ἐνάμυνετε, ἐκν ἐγινόμην αὐτοκράτωρ, ἡρώτησεν ἡμέραν τινὰ ὁ πρίγκηψ. Ναπολέων τὸν κ. Λίμιλιον Ζιαρδέν.

— Τψηλότατε, θὰ διπήγαινα εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου θὰ ἔμενα καθ’ ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας σας.

— Καθ’ ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας μου!

— *! Ή πέλαβε μειδιῶν ὁ κ. Ζιαρδέν, θὰ ἥτο τόσον σύντομος ὁ χρόνος οὗτος!

Παριστάνετο ἐν τινὶ θεάτρῳ δρᾶμα μακρὸν, λίαν μακρὸν, καὶ λίαν πληκτικόν. «Ολος ὁ κόσμος κασμάται.» Εν ὧ δὲ ἡ τρίτη πρᾶξις προσεγγίζει εἰς τὸ τέλος, τὸ δραματικὸν ἐνδιαφέρον ἀκόμη δὲν ἔχεισε.

Αἴφνις συμβαίνει μονομαχία, καὶ φονεύεται ἐν τῶν προσώπων.

— Τέλος πάντων! ἀναφωνεῖ εἰς τῶν Θεατῶν, ίδον εἰς, δστις ὁπωσδήποτε δὲν θὰ ξαναγίσῃ.